

www.fpcis.org

**Федерация
педиатров стран СНГ
Федерація
педіатрів країн СНД**

МАТЕРИАЛЫ IV КОНГРЕССА ПЕДИАТРОВ СТРАН СНГ

«РЕБЁНОК И ОБЩЕСТВО: ПРОБЛЕМЫ ЗДОРОВЬЯ, РАЗВИТИЯ И ПИТАНИЯ»

**25-26 апреля 2012 года
(Львов, Украина)**

ФЕДЕРАЦИЯ ПЕДИАТРОВ СТРАН СНГ

МАТЕРИАЛЫ
IV КОНГРЕССА
ПЕДИАТРОВ СТРАН СНГ
«РЕБЁНОК И ОБЩЕСТВО: ПРОБЛЕМЫ
ЗДОРОВЬЯ, РАЗВИТИЯ И ПИТАНИЯ»

*25–26 апреля 2012 года
(Львов, Украина)*

СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ОВОЛОДІННЯ СТУДЕНТАМИ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК І ВМІНЬ НА БАЗІ КАФЕДРИ ПРОПЕДЕВТИКИ ДИТЯЧИХ ХВОРОБ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ю.М.Нечитайло, О.Г.Буряк, Д.Ю.Нечитайло

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Процес оволодіння студентами професійними знаннями, практичними вміннями та навичками ґрунтується на послідовному процесі з поступовим ускладненням, якісно відмінних один від одного рівнях засвоєння матеріалу. Професійні знання, отримані на початку вивчення дисципліни, на наступних курсах переходять у практичні вміння і до кінця навчання оформляються в навички, які, в свою чергу, також можуть бути трьохрівневі: I рівень – професійні знання, II рівень – чітке виконання деяких етапів маніпуляції під контролем лікаря (викладача) і III рівень – самостійне виконання маніпуляції.

Поступове вивчення дисципліни на кожному наступному курсі дозволяє не тільки закріпити й удосконалювати отримані знання та навички, розширити їх діапазон, а й поглибити, вивести на новий якісний рівень виконання.

На III курсі в клініці загальної педіатрії головним завданням є засвоєння основних педіатричних навичок. Студенти здобувають знання про загальні причини хвороби, їх ознаки, методи дослідження. Студенти освоюють уміння і навички з пальпації, перкусії та аускультатії, вчать користуватися медичним обладнанням. На кафедрі пропедевтики дитячих хвороб студенти отримують, в основному, загально-лікарські пропедевтичні педіатричні знання. Рівень засвоєння спеціальних лікарських педіатричних навичок у більшості випадків – перший. Кількість самостійно виконуваних лікарських маніпуляцій незначний.

На VI курсі студенти здобувають знання про особливості перебігу та атипичних проявів дитячих хвороб, про індивідуальний і диференційований підхід в їх діагностиці та лікуванні, закріплюють лікарські навички, оволодівають алгоритмом вирішення практичних завдань діагностики, лікування, реабілітації. Кількість засвоєних навичок відповідає кваліфікаційній характеристиці випускника, якість підготовки якого визначається здатністю застосовувати отримані знання та навички усіх профільних дисциплін на практиці.

У процесі реалізації сучасних підходів в оволодінні випускниками практичними навичками поряд з явними позитивними результатами намітилися деякі труднощі, пов'язані в першу чергу з матеріально-технічним забезпеченням навчально-тренувального процесу. У клініці викладач обмежений у теоретичному розборі і демонстрації методики на хворому, та й то за згодою останнього. Західні медичні школи пішли по шляху створення спеціальних високотехнологічних тренувальних центрів (обладнані фантомами, муляжами), які максимально наближують студента до реальної клінічної ситуації.

Укомплектувати всі зацікавлені кафедри сучасними дорогими тренажерами, манекенами, устаткуванням і пристосуваннями вкрай важко, надзвичайно дорого. Якісним стрибком в оволодінні студентами практичними навичками і вміннями з дитячих спеціальностей може стати організація єдиного міжкафедрального тренувального центру, створення якого необхідно на сучасному етапі розвитку вищої медичної освіти.

Створення такого центру дозволить оптимізувати навчальний процес, активно використовувати новий навчальний матеріал для повторення пройденого матеріалу, вдосконалювати якість професійної підготовки випускника – спеціаліста, здатного реалізувати отримані знання та навички у своїй майбутній практичній діяльності.